

Дело Т-336/04

TV Danmark A/S и Kanal 5 Denmark Ltd

срещу

Комисия на Европейските общности

„Поверителност“

Определение на председателя на пети състав на Първоинстанционния
съд от 1 март 2007 г. II - 494

Резюме на определението

1. *Производство — Встъпване — Изпращане на материалите по делото на встъпилите страни — Дерогиране*
(член 116, параграф 2 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд; член 5, параграф 4, първа алинея от Указанията за секретаря на Първоинстанционния съд; точки 2 и 3 от раздел VIII от Практическите указания на Първоинстанционния съд към страните)

2. *Производство — Встъпване — Изпращане на материалите по делото на встъпилите страни — Дерогирание*

(член 116, параграф 2 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд; член 5, параграф 4, първа алинея от Указанията за секретаря на Първоинстанционния съд; точки 2 и 3 от раздел VIII от Практическите указания на Първоинстанционния съд към страните)

1. Член 116, параграф 2 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд установява принципа, че всички материали по делото, връчени на страните, трябва да се изпратят на встъпилите страни. Само по изключение второто изречение позволява определени доказателства от съдебната преписка да се третират поверително и съответно да не подлежат на изпращане на встъпилите страни.

За да се преценят условията, при които може да се разреши поверително третиране, е необходимо за всяко доказателство от съдебната преписка или част от материалите по делото, за които се иска поверително третиране, да се претегли законната грижа на жалбоподателя да избегне съществено увреждане на търговските си интереси със също така законната грижа на встъпилите страни да разполагат с необходимата информация, за да могат пълноценно да защитят правата си и да изложат становището си пред общността на съда.

Освен това член 5, параграф 4, първа алинея от Указанията за секретаря на Първоинстанционния съд от 3 март 1994 г. предвижда, че в искането да се разпорежи поверително третиране на определени елементи или доказателства от съдебната преписка страната трябва точно да посочи поверителните елементи или части и да обоснове поверителния характер на всеки от съответните елементи или части. Точки 2 и 3 от раздел VIII от Практическите указания на Първоинстанционния съд към страните от 14 март 2002 г. на свой ред гласят, че не се разглеждат искания, които не са достатъчно точно формулирани и че в искането за поверително третиране трябва точно да се посочат съответните елементи или части, както и кратка обосновка за секретния или поверителен характер на всеки от тези елементи или части.

По тези причини искане за поверително третиране, което не е формулирано достатъчно точно по отношение на елементите, до които се отнася, следва да се отхвърли. По същите причини краткостта на представената в подкрепа на искането за поверително третиране обосновка се взема предвид в случаите, когато от прегледа на елементите, до които се

отнася искането, не става достатъчно ясно дали имат поверителен характер. В интерес на доброто правораздаване това съображение се налага на още по-голямо основание, когато поверителното третиране засяга значително количество данни.

На свой ред оспорването на поверителността от встъпилите страни трябва да се отнася до конкретните заличени елементи от материалите по делото и да посочва причините, поради които поверителното третиране трябва да бъде отказано. Следователно искането за поверително третиране трябва да бъде уважено, доколкото се отнася до елементи, които не са били оспорени, или не са били оспорени изрично и точно.

2. При условие че е спазила определените от Първоинстанционния съд срокове за тази цел, встъпилата страна не може да бъде лишена от правото да оспори искане за поверително третиране на елементи от материалите по делото на основание, че е пропуснала да оспори в срок поверителността на същите елементи, когато са били представени на по-ранен етап на производството.

(вж. точки 39—45)

(вж. точка 50)